

Joulutervehdys Tokiosta

Poukkien lähetystervehdys 3/2024

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. (Jes. 9:1)

Joululaulut Japanissa

Tämän kertainen lähetysmatkamme 20.11.-12.12. ajoittui niin, että saimme pitkästä aikaa laulaa joululauluja Japanissa japaniksi. Tokion Suomi-kirkolla järjestettiin nimittäin lauantaina 7.12. avointen ovien idealla toteutettu kahvilapäivä, jonka ”vetonauloina” olivat jouluiset luumupitkokahvit sekä kaksi yhteistä joululauluhetkeä. Merkittävän etukäteisvalmistelun ja panostuksen kysyneen kahvilapäivän tarjoilupuolesta vastasi kaksi ammattilaista: Päivi Yoshimura leipomuksineen ja entinen kahvilanpitäjä erikoiskahvin

valmistuksineen. Lähettitiimimme muut jäsenet, Hiroaki Yoshimura ja me, hoidimme ohjelmapuolen musiikkeineen ja joulusanomineen. Seurakunnan kutsuvan työn merkittäväksi osaksi kehittynyt kahvilapäivä keräsi mukavasti kävijöitä. Oli suuri ilo kohdata niin uusia kävijöitä kuin entisiä tuttuja, joiden kanssa kahvikupin äärellä syntyi ja riitti mukavasti juttua.

Adventti- ja päivähartaudet

Vaikka Japanissa seurakuntatyö keskittyy pitkälti sunnuntaihin, meillä oli mahdollisuus pitää eri-ikäisille ja eri elämäntilanteessa oleville japanilaisille myös viikolla hartaushetkiä. Ensimmäinen vierailukohteemme oli Hamuran luterilainen päiväkodi. Iloitsimme kovasti käynnistä tässä päiväkodissa, joka oli meille tuttu jo aikaisemmilta matkoiltamme. Pastori, osa opettajista ja tietysti lapset olivat meille uusia, mutta innostuneet lasten äänet, uteliaat silmät ja ujosti esitetyt kysymykset lämmittivät mieltä kuten aikaisemminkin. Kerroimme ja lauloimme joulusta, Jeesuksen syntymäjuhlasta, juhlistimme tapaamista Japanin ja Suomen lipuin (Lue: Jouluevankeliumi lippujen kertomana), jaoimme joulusanoman sisältävät tehtäväkirjaset sekä keväällä koulunsa aloittaville joulukalenteri-pöytäkuvakirjat. Saimmepa vieläpä kunnian syödä udon-noodelilounasta 3-vuotiaitten seurassa, joilta ruokapaukkojen käyttö sujui vallan mainiosti.

Toisen hartauden pidimme Suomi-kirkolla himmeliä tekemään kokoontuneille käsityöpiiriläisille. Mukavassa ilmapiirissä ututterasti himmeliä kokoaville naisille oli luontevaa viestittää sanoin ja sävelin siitä, kuinka kirkko on sydämeen rauhaa ja elämään uutta voimaa tuoma levähdyspaikka ja Jumalan kohtaamispaikka. Tutustuimme yhdessä monille suullisesti tuttuun Isä meidän -rukoukseen tarkemmin. Kolmas

vierailukohteemme oli Mitakan kirkkosali, johon yliopiston ja pappisseminaarin opiskelijoita ja henkilökuntaa kerääntyi päivähartauteen. Kahden vuoden rahankeräyksen tuloksena kirkkosaliin oli saatu kauniit ja hienosti soivat pilliurut, joiden säestyksellä Martti sai laulaa Armolaulun japaniksi.

Sunnuntain jumalanpalvelukset ja tapaamiset

Lähetysmatkaamme sisältyneinä kolmena sunnuntaina jalkauduimme ennalta sovittuihin kirkkoihin. Aloitimme Suomi-kirkolta, ensimmäisen adventtijumalanpalveluksen vietimme yhdessä Ikebukuron seurakunnan kanssa ja viimeisenä vuorossa oli Ookayaman kirkko. Martin saarnan lisäksi olimme valmistaneet opetus- ja musiikkiohjelmia jälkitilanteisiin. Niin kirkoilla kuin välipäiviin mahtui monia merkittäviä ihmisten tapaamisia. Yritimme ottaa

yhteyksiä ja tavata etenkin heitä, joille evankeliumi ei ole vielä kirkastunut tai joilla on jostain syystä vaikeaa osallistua seurakunnan toimintaan. Ilo oli viettää aikaa ja keskustella myös lähettitoveriemme kanssa.

Japanilaisten kiitollisuus suomalaista lähetystyötä kohtaan

Ikebukuron kirkon pastori ja Japanin evankelis-luterilaisen kirkon johtaja kirjoitti sähköpostissa: *Kiitos vierailustanne Tokion Ikebukuron kirkossa. Emme tule unohtamaan sitä, että Suomi on Ikebukuron seurakunnalle vanhemman asemassa. Tämän merkinä kirkon toisessa kerroksessa on suomalaisen lähetystyön (yli 100-vuotisesta) historiasta kertova huone. Me muistamme, kuinka seurakunta sai alkunsa 117 vuotta sitten, ja me tulemme muistamaan sen tästedeskin. Yhteisessä uskossa ikuisesti Suomea kohtaan kunnioitusta, kiitosta ja ystävyyttä Japanista tuntien Hideto Nagayoshi*

Lähetysmatkasta ja sille antamastanne tuesta kiitollisena sekä joulunrauhaa ja -iloa toivottaen

Suunnitteletko lähetystilaisuutta kevääksi? Jos haluat kuulla lisää Japanin lähetystyön kuulumisia, ota yhteyttä: paivi.poukka@sley.fi
marttij.poukka@gmail.com

Päivi & Martti

Kiitetään

- Jumalan rakkaudesta, jota hän osoitti lähettämällä Jeesuksen ensimmäisenä jouluna luoksemme ❤️
- kaikesta varjeluksesta ja avusta kolmiviikkoisella lähetysmatkallamme ❤️
- mahdollisuudesta tehdä yhdessä lähetystyötä myös Japaniin päin ❤️

Rukoillaan

- siunausta lähetysmatkamme julistus-, opetus- ja musiikkityölle ❤️
- kylvettyjen Sanan siementen itämistä kuulolla olleiden ja kohtaamiemme japanilaisten sydämissä ❤️
- uskossa vahvistumista, iloa ja rohkeutta pienenä vähemmistönä Japanissa eläville uskonveljille ja -sisarille sekä heidän pastoreilleen perheineen ❤️

Kiitos, jos voit taloudellisesti tukea projektilähetystyötämme! Sley FI13 8000 1500 7791 95, VIITENUMEROMME **10078 89200 31001 14515**. (Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.

Jouluevankeliumi lippujen kertomana

Varasimme lähetysmatkalle päiväkotilapsia varten "Auringonnousun maan" -lippuja ja Suomen siniristilippuja. Liput alkoivat nimittäin puhutella lähtijää jouluevankeliumilla. Punainen aurinkohan kertoo ilmiselvästi Jumalan rakkaudesta. Onhan se yksi osoitus ja esimerkki hänen huolenpidostaan luotujansa kohtaan, sillä ilman aurinkoa niin ihmiset, eläimet kuin kasvitkin menehtyisivät pimeyteen ja kylmyyteen. Valitettavasti on ihmisiä, jotka palvovat Luojansa sijasta luotua aurinkoa. Totta on sekin, että kaikki ihmiset ovat olemassaolonsa alkumetreiltä lähtien tehneet monenlaista syntiä Jumalaa vastaan. Tästä huolimatta Jumala on rakastanut ja rakastaa sinua ja minua, jopa siinä määrin, että hän *antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän* (Joh. 3:16). Tämän Jumalan rakkauden perusteella ei liene ihme, että rakkauden väriksi mielletystä punaisesta on tullut myös joulun väri!

Jos punainen aurinko kertoo rakkaudesta, niin lippujen valkoiset taustat kertovat puolestaan Jumalan valtakunnan kirkkaudesta eli elämämme päämäärästä. Valitettavasti synnin likaamin sydämin ihmisellä ei ole mahdollista päästä pyhän Jumalan valtakuntaan. Onneksi Jumalalla oli tämän varalle suunnitelma: --*Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. -- Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.* (Jes. 1:18)

Tästä Jumalan pelastussuunnitelmasta viestittää siniristilippumme. Ensimmäisenä jouluna ihmiseksi syntynyt Jeesus kuoli ristillä kärsien meidän syntiemme rangaistuksen, jotta emme joutuisi kadotukseen, ikuisen eroon Jumalasta. Jeesus antoi henkensä ja vuodatti oman verensä, jotta saisimme syntimme anteeksi. Voiko tämän suurempaa armoa ja rakkautta olla enää olemassa? *Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.* (Joh. 15:13)

Yhteenvetona voimmekin todeta, että todellinen rakkaus on verenpunainen! Mutta ristillä kuollut Jeesus ei jäänyt hautaan, vaan synnin, kuoleman ja Pahan vallan voittaneena nousi kolmantena päivänä vanhurskauden aurinkona ylös haudasta.

Mutta teille, jotka pelkätte minun nimeäni, on nouseva pelastuksen aurinko, ja te parannutte sen siipien alla. (Mal. 3:20)

Tässä on joulun iloinen uutinen!